

Uitgebreide samenvatting van de voorgeschiedenis van "de Krijgsman"

Alle informatie in dit document is eerder gepubliceerd op www.muideninfo.nl. Met betrekking tot het project "de Krijgsman", of liever de recente geschiedenis van het KNSF terrein staan daar honderden, zo niet duizenden, artikelen en documenten. Om u te helpen een weg te vinden in deze rijstebrij, volgt hier een handzame samenvatting. Mocht uit de onderliggende documenten willen raadplegen, dan vindt u deze op www.grid-consult.nl/dekrijgsman

Inleiding:

Het bestemmingsplan "De Krijgsman" omvat een grootschalige bebouwing van het Kruitfabriekterrein te Muiden.

Het Kruitfabriekterrein bestaat voor het grootste deel uit een eeuwenoud moerasbos met een unieke fauna en flora, en ligt volgens velen aan het mooiste stukje natuurboulevard van het IJmeer. Het is nu nagenoeg in zijn geheel voorbestemd voor kantoor- en woningbouw. Om die reden werd het terrein in de Nota Ruimte uit het Groene Hart gehaald. Behalve dat dit natuurgebied nu een robuuste natuurlijke verbinding vormt tussen dit Groen Hart en het Markermeer, is volgens velen ook om andere redenen deze ontwikkeling ongewenst.

De periode 1947 - 2001

In de vorige eeuw hebben zich op het terrein van de Kruitfabriek een aantal ontploffingen voorgedaan waarvan de ernstigste, in 1947, niets te maken had met de fabricage van kruit, maar met het ontmantelen van granaten. Er werd toen over het terrein munitie weggeslingerd, die direct na de ramp en in de loop der jaren teruggevonden en vernietigd is. Wél wordt er tot op heden "strategisch schroot" gevonden, dat wil zeggen onschuldige achterblijfsels van munitie. Er vielen toen in 1947 17 doden. Ook in 1963, 1966, 1972 en 1983 deden zich ontploffingen voor met een dodelijke afloop, deze keer hingen die wél samen met de productie van kruit. Naar aanleiding van de ontploffing van 1966 werd er een interdepartementale commissie in het leven geroepen die tot taak had over de veiligheid van de kruitfabriek te Muiden en Ouderkerk aan de Amstel te beoordelen, en te oordelen of door het treffen van voorzieningen ter plaatse een zodanige toestand worden verkregen dat bedoelde veiligheid, ook in de toekomst, wel voldoende is gewaarborgd, en zo neen, welke maatregelen nodig zijn om tot een aanvaardbare situatie te geraken, en welke kosten de uitvoering van de eerder genoemde voorzieningen met zich zal meebrengen.

De commissie kwam tot een conclusie, maar moest die haastig inslikken toen bij de ontploffing van 1972 bleek dat deze al te lichtvaardig was. Zowel voor de regering als de gemeenteraad van Muiden was sindsdien de aanwezigheid van de Kruitfabriek ongewenst. De fabriek werd echter wél van strategisch belang geacht. Er kon echter geen andere locatie gevonden worden. In de vorm van verplaatsing van de meest gevaarlijke opslag locaties naar een uithoek van het terrein en het instellen van veiligheidscirkels werd er een toen min of meer aanvaardbare situatie gecreëerd.

Het strategisch belang van de kruitfabriek ging na het sluiten van de munitiefabriek in Zaandam echter verloren, en na het in werking treden van het NMP4 (Nationaal Milieu Plan 4, van Minister Pronk) werd de aanwezigheid van de fabriek voor het ministerie van VROM ongewenst. Zonder daar ruchtbaarheid aan te geven werd naar mogelijkheden tot sluiting gezocht.

Naar aanleiding van een "brandje" op 20 augustus 2001, waarbij resten nitroglycerine in een gebouw op een steenworp afstand van de A1 een uitslaande brand veroorzaakte en een rapport van een acht Delftse studenten, die de aanwezigheid van de kruitfabriek als een belemmering zagen voor de ontwikkeling van Muiden

kwam de kruitfabriek te Muiden in de landelijke belangstelling. De actualiteitenrubriek "Knevel op zaterdag" besteedde er op 6 oktober 2001 uitgebreid aandacht aan, evenals de rubriek "Van Gewest tot Gewest" op 31 januari 2002, en AT5 op 13 november 2001. De vuurwerkcramp in Enschede (13 mei 2000) speelde daarbij een rol.

- Een uitgebreid verslag van de voorgeschiedenis van 1963 tot en met 2001
- Het rapport van de Interdepartementale Commissie

De KNSF koopt de aandelen van de Staat

Dat in 1995 het General Investment Fund van bedrijvendokter Visser belangstelling toonde voor de aandelen van de Staat in de KNSF was de Staat zeer welkom. Het aandelenpakket van het Rijk in het incurante beursgenoteerde fonds "Koninklijke Nederlandse Springstoffen Fabriek" met vestingen in Muiden en Ouderkerk aan de Amstel, werd dan ook in 1996 verkocht aan de heer dr. R. L. Visser die eerder op de beurs al een aanzienlijk belang had verworven.

Het Rijk gunde haar aandelen aan de heer Visser voor een zacht prijsje (7,5 miljoen gulden), nadat de Kruitfabriek naar aanleiding van een overtreding van een exportverbod eerder failliet was gegaan, en het gebruik van de fabriek was overgenomen door BEA, een onderdeel van de Britse wapenfabrikant Royal Ordnance. Toen Visser daarmee 87% van de aandelen bezat verwierf hij de resterende 13% en haalde hij, om maatschappelijke controle te ontwijken, het bedrijf van de beurs.

Voordat de heer Visser in 1996 de aandelen van de staat kocht liet hij in 1995 door het bureau Edelman onderzoeken in hoeverre het terrein vervuild. Hij wilde geen kat in de zak kopen. Er was geen noemenswaardige vervuiling aanwezig. In het jaarverslag van 1996 van de KNSF - toen het nog een beursgenoteerde onderneming was - lezen we dan ook:

"De terreinen te Ouderkerk en Muiden dienen gesaneerd te worden. De urgentiegraad is niet hoog. KNSF heeft diverse onderzoeken laten verrichten naar de aard en omvang van de te verrichten sanering" en vervolgens vinden we in de balans een reservering van 12.797.067 gulden (5.808.664 euro) voor pensioenvoorzieningen en de sanering van de terreinen in Muiden en Ouderkerk tezamen.

Het oorspronkelijke streekplan

Eind vorige eeuw was het de bedoeling dat het KNSF-terrein ingericht zou worden als natuurgebied als compensatie voor het te ontwikkelen IJburg op het grondgebied van Amsterdam. Sinds 1998 werd er in het streekplan toch ruimte gemaakt voor 10 ha lichte nijverheid rond de cultuurhistorisch waardevolle bedrijfsgebouwen op het terrein en 13,4 ha voor woningbouw grenzend aan de bestaande kern van Muiden. "200-250 woningen in het groen en passend bij de schaalgrote van Muiden" was de bedoeling. Eén en ander natuurlijk na de sluiting van de kruitfabriek.

In een op kosten van KNSF, en in opdracht van de gemeente opgesteld ontwikkelingsplan uit juni 2001 sluit de KNSF zich hierbij aan.

- Structuur Visie KNSF terrein, bureau Zandvoort, juni 2001

Op 13 mei 2000 vond er in Enschede de vuurwerkcramp plaats, die de veiligheid van de fabriek in Muiden onder de aandacht bracht van de regering. Voor de heer Visser was dat een aanleiding om met het ministerie van VROM in het geheim te gaan onderhandelen over de sluiting van de fabriek. In die periode was Johan Remkes staatssecretaris op VROM, en Henk Kamp minister.

Bedrijfsbeëindiging

Het kwam dan ook uitstekend van pas dat de huurder van de kruitfabriek British Aerospace Engineering (BAE), al in 2002 om financiële en bedrijfstechnische redenen besloot de kruitproductie in Muiden te staken en het huurcontract te beëindigen. Dat huurcontract zou anders tot 2016 doorlopen.

De heer Visser zag mogelijkheden en bood aan de kosten van de sluiting, ontmanteling en sanering en de afvloeiingsregelingen voor het personeel op zich te nemen, mits dat bekostigd werd uit additionele woningbouw, bovenop het vigerende streekplan. Zo creëerde hij een kans van het KNSF-terrein een verhandelbare bouwlocatie te maken.

In de Intentieverklaringen overeengekomen met het Rijk en de Provincie Noord-Holland, getekend in december 2002 werd overeengekomen dat de kosten van de sluiting van de kruitfabriek en de sanering van de grond zouden worden gedekt door additionele woningbouw. Het benodigde extra aantal woningen zou volgen uit de uitkomst van een op te stellen "open begroting".

- De intentieverklaring (Rijk, Provincie, KNSF) december 2002

Op de gemeente Muiden werd druk uitgeoefend om mee te ondertekenen, maar de gemeente wilde daar liever een nachtje over slapen, en kwam tot de conclusie liever hun eigen afspraken te maken.

Swiss Connection

In 2003 richtte KNSF de Zwitserse firma RESAG op, die bijvoorbeeld de sanering van het terrein voor haar rekening zegt te nemen. Ook verleende RESAG een hypotheek aan KNSF van 115 miljoen euro. Met de rekeningen van RESAG en de rentebetalingen wil KNSF vermoedelijk het project belasten en dit gewin naar Zwitserland sluizen.

Excessieve begroting

In opdracht van de in het leven geroepen ontwikkel entiteit KNSF II B.V. stelde Arcadis een zodanige begroting op dat daaruit volgde dat er 1700 woningen en 100.000m² kantoorruimte zou moeten worden gebouwd om uit de kosten te komen en een bescheiden winst te maken. Deze "open begroting" werd door de heer Visser geheim verklaard omdat er bedrijfsgevoelige informatie in zou staan. Wegens protesten tegen de uitkomst van de "open begroting" zijn er contra expertises verricht door Oranjewoud, het bureau AKRO, GRID Consult en Capgemini. Zij kwamen allen tot de conclusie dat het aanzienlijk minder kon. Bij nauwkeurige lezing van het hele rapport laat Oranjewoud geen spaan heel van de begroting van Arcadis, maar hun samenvatting is op z'n zachts gezegd eufemistisch. Ook Oranjewoud wist dat alle vier de betrokken partijen niets liever wilden dan die 'gevaarlijke fabriek' sluiten en véél huizen bouwen. Dus werd er door niemand kritisch naar het rapport gekeken. Derhalve tuinden de bestuurders erin, waarbij ook de stemming na de vuurwerkcramp in Enschede een rol speelde.

- Samenvatting van de jaarverslagen van 1996, 1997, de Contra-expertise van Oranjewoud, het Rapport Edelman en andere documenten
- Het Rapport Edelman

Het bureau Edelman had in 1995 al vastgesteld dat het met de vervuiling wel meeviel, de urgentiegraad laag was en de kosten gering. Het bedrag van 76.5 miljoen euro voor de ontmanteling steekt schril af bij de reservering die na onderzoek in de jaarstukken van de KNSF verscheen.

De kosten voor bodemsanering in de Open Begroting bedragen 43,5 miljoen euro. De Contra-Expertise van Oranjewoud (in opdracht van VROM en Provincie) geeft hierop en op andere punten forse en gedetailleerde kritiek.

Zo staat er in de Contra-Expertise over de Bouw & Kunstwerken dat 80% van de kosten gereserveerd zijn om de risico's af te dekken. Verscheidene eenheidsprijzen worden exorbitant hoog genoemd: Zo moet voor het slopen van de gebouwen volgens Oranjewoud een eenheidsprijs van 50 euro/m² gehanteerd worden, terwijl KNSF daarvoor bruto 885 euro/m² in rekening brengt. Een verschil van nog eens bijna 17 miljoen euro op de voornoemde 76,5 miljoen.

Ook is in de kostenbegroting "winst" opgenomen: het geheel der "staartposten" bedraagt 45,6 %. Hierop heeft Oranjewoud uiteraard forse kritiek.

Daarnaast zijn er in de Open Begroting verscheidene hoeveelheden sterk overdreven (zoals het totale volume af te voeren verhardingen, die overigens prima herbruikbaar zijn), en berusten posten op z'n best op onjuiste aannames (zoals de asbestverontreiniging) of fantasie (zoals het opgraven van opslagtanks – die er helemaal niet waren).

Desondanks besloten VROM en de Provincie akkoord te gaan met deze begroting, mogelijk in de waan van de dag van de vuurwerkramp in Enschede, en mogelijk om voor de verantwoording van het sluiten van deze "gevaarlijke" fabriek af te zijn: een verantwoording waarvan met openbare stukken vaststond dat deze in het geheel niet zo zwaar woog.

Een gedetailleerde opstelling van de werkelijke en de voorgewende kosten van bedrijfsbeëindiging vindt u in de contra-expertise van GRID Consult.

De burgers komen in opstand

De politiek en KNSF hadden echter buiten de bevolking van Muiden gerekend die in opstand kwam toen deze plannen bekend werden:

- ontwikkelingsplan 15 mei 2003
- samenvatting van de plannen door Arcadis 3 april 2003

Er ontstond grootscheepse commotie, die leidde tot de oprichting van een "klankbordgroep". Die klankbordgroep verrichtte een representatieve enquête waaruit bleek dat een overgrote meerderheid (96% volgens een representatieve enquête (response=60%)) van de bevolking geen massale woningbouw wenste. Ten gevolge van deze commotie stapte het voltallige college van wethouders in juni 2004 op.

- verslag klankbordgroep juli 2004
- uitslag enquête juni 2004

Er ontstond twijfel over de waarheidsgetrouwheid van de 'Open Begroting' toen experts van de plaatselijke PvdA een tegen-begroting opstelden waaruit bleek dat, zelfs wanneer het terrein gesaneerd moest worden een bouwvolume van 500 woningen en 2,5 HA BVO kantoor al een flinke winst zou opleveren.

Contraexpertises

Ambtenaren van de Provincie stelden in september 2004 het onderzoeksbureau GRID Consult in staat de "Open Begroting" te evalueren door de volledige rapportage van bureau Oranjewoud openbaar te maken. De reden daarvoor kwam in 2012 met het rapport van de Commissie "Schoon Schip" aan het licht: het bureau AKRO was ook al tot de conclusie gekomen dat ongeveer 600 woningen voldoende waren om uit de kosten te komen. Dat rapport werd tegen de zin van het ambtelijk apparaat en op

verzoek van KNSF geheim gehouden door achtereenvolgens gedeputeerden Meijdam en Hooijmaijers. KNSF liet weten dat "Openbaarmaking zou kunnen leiden tot politieke ontwikkelingen en wellicht daardoor tot het alsnog opzeggen door Provincie en Gemeente van hun contracten met de KNSF" en vervolgens dreigt de KNSF zijn schade op de Provincie te verhalen.

Uit de volledige versie blijkt dat Oranjewoud in feite de "Open Begroting" naar de prullenbak verwees. De "Open Begroting" was gebaseerd op onzinnig hoge aannames en op louter fantasie berustende kostenposten.

Een opstelling van de werkelijke en de voorgewende kosten van bedrijfsbeëindiging vindt u in de contra-expertise van GRID Consult: "De echte kosten van bedrijfsbeëindiging" uit 2004.

- De contra-expertise van Oranjewoud
- De contra-expertise van GRID Consult
- De contra-expertise van de PvdA
- De contra-expertise van AKRO Consult

De bij de contra-expertise van Oranjewoud behorende Open Begroting werd in maart 2005 in grote lijnen door staatssecretaris Van Geel geopenbaard, en in december 2012 door de Provincie in detail.

- De gedetailleerde Open Begroting, fase 1 (76,5 miljoen euro)

Op basis van waarnemingen en openbare informatie en kwam het bureau GRID Consult tot de conclusie dat 6 miljoen euro voldoende was voor een recreatieve of natuur bestemming, en dat volledige ontwikkeling van het terrein conform de wensen van KNSF niet meer dan 14 miljoen euro zou kosten. Deze cijfers werden bevestigd in de jaarverslagen van KNSF uit 1996 en 1997, toen zij nog een beursgenoteerde onderneming was.

Capgemini

Om van het gelazer af te zijn gaf het in september 2004 aangetreden college namens de raad opdracht aan Capgemini ook nog eens een contra-expertise te leveren, en de begrotingen van de PvdA en GRID Consult te evalueren. De wethouder noemde het rapport van GRID Consult 'zeer moeilijk te weerleggen'. Andere experts noemden het gedegen en goed onderbouwd. Men verwachtte dat Capgemini dat zou overnemen. Het liep anders.

In de aanloop van het onderzoek werd de opdracht gewijzigd van :

"Het onderzoek dient duidelijkheid te verschaffen of de Open Begroting (kosten en opbrengsten) destijds correct is opgesteld" in:

"Het onderzoek dient duidelijkheid te verschaffen of de Open Begroting (kosten en opbrengsten) destijds op basis van redelijke aannames en veronderstellingen en correcte en consistent uitgevoerde berekeningen is opgesteld".

Een verruiming van de opdracht, want een redelijke aanname en veronderstelling hoeft niet correct te zijn, echter, op grond van deze wijziging blokkeerde in december 2004 KNSF de openbaarmaking van de onderzoeksresultaten, tot dat zij met het College een overeenkomst, de latere 'aanvullende intentieverklaring' had gesloten. Het betrof duidelijk een smoesje.

B en W schreef op 23 december 2004 aan de raad:

"Vandaag zouden wij u een exemplaar van het strikt vertrouwelijke 'Onderzoek kostendekkende sanering Kruitfabrieksterrein', Muiden opgesteld door Capgemini toezenden, maar in plaats daarvan ontvangt u deze brief.

De KNSF heeft namelijk aangegeven in dit stadium de gemeente juridisch te zullen

aanspreken ook wanneer het rapport Onder oplegging van geheimhouding wordt verspreid onder de leden van uw raad en de commissies".

Na het sluiten van die nog door de raad te ratificeren overeenkomst werden de onderzoeksresultaten alsnog gepresenteerd.

Op basis van de door KNSF aangeleverde gegevens kwam Capgemini toch tot een zeer aanzienlijke reductie van het woningaantal bij een gelijkblijvende winst door fouten in de begroting op te merken, en een financiering met vreemd kapitaal in plaats van eigen vermogen.

- Rapport Capgemini
- Rapport Capgemini met commentaar
- Analyse woningaantal conform Oranjewoud en Capgemini door GRID Consult

De aanvullende intentieverklaring

Op 4 februari 2005 was het zover en presenteerde het college het onderhandelingsresultaat aan de raad.

Wethouder Mackay (VVD) bevestigde dat in feite die hele 'Open Begroting' er niet toe deed. Provincie, Rijk, en grondeigenaar wensten gewoon 1700 woningen en 10 HA BVO kantoor. Ook hij impliceerde dat de geheime 'Open Begroting' van Arcadis dit resultaat moest opleveren. Hij voegde daar aan toe dat verregaande afspraken waren gemaakt tussen Rijk, Provincie, Grondeigenaar en Gemeente (voormalig college) waar de Raad op geen enkele wijze in betrokken was.

Ondanks dat die afspraken het laatste woord geven aan de Raad was het proces al zo ver gevorderd dat er volgens de gemeentelijke jurist geen weg terug is.

De gemeenteraad ging dan ook, onder druk van KNSF en Provincie, met de wethouder als boodschapper, op 14 februari 2005 akkoord met de 'aanvullende intentieverklaring'. Daarin is sprake van 1475 woningen, het overgrote deel in de hogere prijsklasse, en 75000 m2 BVO kantoren. De PvdA en de VIB (een lokale partij) stemden tegen. De vermindering van het aantal woningen betreft in zijn geheel goedkope woningen, waar een projectontwikkelaar sowieso weinig aan verdient.

- Kwaliteitsplan en Aanvullende Intentie verklaring
- Intentie verklaring Muiden KNSF
- Raadsvoorstel Overeenkomst met KNSF 4 februari 2005

Deze gang van zaken was zeer tot genoegen van gedeputeerde Ton Hooijmaijers, die zich bovenmatig inspande om het plaatselijk bestuur te intimideren. Later, tijdens zijn strafproces, bleek hij zich veelvuldig verrijkt te hebben door machtsmisbruik.

De rol van de Tweede Kamer

Intussen had al in 2004 het CDA-kamerlid Bas-Jan van Bochove verklaard tegen de bouwplannen te zijn en dat die huizen er best in Almere bij kunnen. Nu de gemeenteraad akkoord was gegaan met de bouwplannen, kon de Tweede kamer, waar de behandeling van de 5e Nota Ruimtelijke Ordening op de rol stond, daar nog verandering in brengen. De Tweede Kamer werd op de hoogte gebracht, de heer Van Bochove kreeg daarmee een steuntje in de rug, en de kamerleden Van Velzen (SP) en Van der Ham (D66) dienen met steun van de PvdA (Co Verdaas) een motie in waarin minimaal tweederde deel van de Bloemendalerpolder alsook het KNSF-terrein vrij van verstedelijking blijft, en deze gebieden beiden in het Groene Hart houdt. Het AD (Algemeen Dagblad) steunde deze actie met een uitgebreid artikel. De stemming over de Nota Ruimte werd tot twee toe uitgesteld.

- Eerste brief aan de Tweede Kamer, 1 oktober 2004
- Brief aan de Tweede Kamer, update, 5 januari 2005
- Gouden Grond, artikel in AD, 12 maart 2005
- Minister informeert kamer onjuist, artikel AD, 14 maart 2005
- Muiden staat op scherp, artikel AD, 29 maart 2005
- Motie Van Velzen - van der Ham (stuknummer (29435))

Minister Dekker (VVD) antwoordde in juli 2004 op Kamervragen: "Er is een intentieovereenkomst gesloten tussen de Minister van VROM, Gedeputeerde Staten van de provincie Noord Holland, het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Muiden en de eigenaar KNSF over de (her)ontwikkeling van het KNSF terrein. Hierin is vastgelegd dat de ontmanteling van de voormalige kruitfabriek en de sanering van het terrein financieel wordt gedekt uit bebouwing op het KNSF terrein."

- Vragen en Antwoorden aan/van Min Dekker naar aanleiding van artikel AD
- Informatie met betrekking tot Open Begroting
- Commentaar hierop aan de Tweede Kamer

Ondanks dat aangetoond werd dat deze beslissing op foute gronden was genomen werd zij nooit herroepen. Regeringspartij CDA stelde dat "als deze beslissing op foute gronden is genomen zij teruggedraaid dient te worden" maar stemde toch om "politieke redenen" tegen een motie die de woningbouw op het KNSF-terrein zou beperken.

Door het oog van de naald

Het zag er naar uit dat deze motie het zou halen; alleen VVD en CDA (om politieke redenen, het CDA was immers eerder van mening dat die woningen best in de Flevo-polder konden en hield tot het laatst vol de motie te steunen) waren tegen. Voor de tegenstanders van de bouwplannen was er nog niet veel aan de hand, ook zonder CDA en VVD was er een meerderheid voor de motie. Want naast PvdA, D66, SP, GroenLinks, CU en SGP de ook de LPF liet weten ook voorstander van de Motie te zijn. De LPF haakte echter te elfder ure af, waardoor er een nipte minderheid voor de motie bleek te bestaan.

Zo kroop de KNSF, die uiteraard ijverig lobbyde, door het oog van de naald. Bas-Jan van Bochoven werd door de Commissaris van de Koning op 1 april 2015 tot wvd. burgemeester van Weesp benoemd.

En nu gauw bouwrijp maken!

Toen deze buit binnen was, vroeg in de loop van 2005 de KNSF een kapvergunning aan voor het hele Kruitbos. Zij wilden nog voor de gemeenteraadsverkiezingen van maart 2006 hun plannen onomkeerbaar maken met het vlakstellen van het hele terrein. De gemeente liet zich aanvankelijk misleiden door het argument dat kap noodzakelijk was omdat er onontploffte granaten op het terrein lagen, maar zag, naar aanleiding van een contra-expertise van GRID Consult in dat dat argument juist pleit tegen het met kettingzagen vellen van bomen.

- Rapport AVG: probleeminventarisatie
- Contra-expertise GRID Consult
- Explosievenexperts T&A bevestigen conclusie GRID Consult

KNSF spande Twee Vandaag voor z'n karretje

Op 3 november 2005 laat de gemeente aan KNSF weten de kapvergunning voor het Kruitbos te zullen gaan weigeren. KNSF wordt uitgenodigd om op 7 november zich in een bespreking met het gemeentebestuur te verweren. Als de heren van KNSF (Visser, Holzhaus, hun advocaat Van Rossem, en hun 'explosieven-expert' Pas) dan

ook nul op het request lijken te gaan krijgen van de gemeente, reageren KNSF-Vastgoed en haar PR-adviseur Ton Elias met een toneelstukje, op te voeren op 9 november. In Twee Vandaag (TROS) moet blijken hoe onveilig het bos zou zijn.

Het scenario: het tonen van *'granaten in deplorabele toestand die ieder ogenblik kunnen afgaan'*, een paniek toespraakje van de 'explosieven-expert' (*'ik zou mijn kinderen hier niet laten voetballen'*) Pas, een gecontroleerde ontploffing, daarna een verongelijkte 'projectontwikkelaar' (*'wij willen het hier veilig maken en daarom moet er gekapt worden'*) Holzhaus, en het filmen van het afsluiten van de voetbalvelden. De *'onveilige situatie'* is te wijten aan de gemeente *'die te lang zou wachten met het afgeven van vergunningen, waardoor burgers gevaar kunnen lopen'*.

Zij maken op 8 november een afspraak met de Explosieven Opruimingsdienst om op 9 november op het terrein aanwezig te zijn, en spreken hetzelfde af met de redactie van TROS (Twee Vandaag). Als de bommenopruimers en cameraploegen ter plekke zijn, moet ook nog het afsluiten van het voetbalveld gefilmd worden. Daartoe wordt aan Hans Thesingh, voorzitter van de voetbalclub rond 11.00 uur een fax gestuurd, waarin het 'bruikleen van de voetbalvelden met onmiddellijke ingang wordt opgeschort'. SC Muiden reageert onmiddellijk, en de TROS filmt het sluiten van de hekken. Ook de gemeente schort het gebruik van de velden op.

Ondanks dit media-offensief werd de kapvergunning niet verleend. Toen de explosieven experts van T&A bevestigden dat de kapvergunning terecht was geweigerd, en er geen gevaar was op de voetbalvelden, gingen deze weer open. Aan het toneelstukje wijdde vervolgens de rubriek "De Leugen Regeert" een uitzending.

- De uitzending van 'de leugen regeert' van 24 november 2005 - filmpje

De Raad van State oordeelde op 7 april 2007 dat de kapvergunning terecht geweigerd werd.

- Uitspraak Raad van State

In november 2011 gaf KNSF voor de rechter toe dat het toen helemaal niet ging om veiligheid, maar om het bouwrijp maken van het hele terrein.

Na de verkiezingen waait er een andere wind in Muiden

In maart 2006 wonnen PvdA en het VIB (lokale partij) de verkiezingen, hoofdzakelijk omdat zij zich uitspraken tegen de bouwplannen.

De verkiezingsuitslag rechtvaardigde dat in maart 2006 de gemeenteraad, onder het motto "publieksrecht is sterker dan privaatrecht" de aanvullende intentieverklaring naast zich neer zou leggen, en haar eigen grenzen zou aangeven. KNSF zou dan uiteraard in een privaatrechtelijke bodemprocedure een schadeloosstelling eisen. Over de kans op een substantiële schadeloosstelling verschillen de meningen. Gezien het voorgaande zal het mislopen van 170 miljoen euro winst door de bestuursrechter volgens de ene jurist misschien, en de andere jurist waarschijnlijk, als ondernemersrisico worden opgevat.

Uiteindelijk heeft de gemeente ervoor gekozen zich keurig aan de letter van de intentieverklaringen te houden. Het college koos ervoor, althans spande zich in, te onderhandelen met KNSF over de implementatie van die 1475 woningen plus kantoren uit de aanvullende intentieverklaring. Nergens staat in de intentieverklaringen dat de gemeente daartoe verplicht is, wél is er sprake van medewerking en overleg in de intentieovereenkomst. Het doel van KNSF stond

echter diametraal tegenover dat van de gemeente, van respect of samenwerking was geen sprake, en daarmee was iedere vorm van onderhandeling tot mislukken gedoemd. KNSF is een investeerder, die een snelle ROI (return on investment) nastreeft. Niet alleen de verantwoordelijk wethouder kon geen andere conclusie trekken dan dat KNSF gewoon het hele terrein bouwrijp wil doorverkopen.

Uiteindelijk stapte in 2007 KNSF naar de rechter om medewerking (dat wil zeggen toegeven aan al hun eisen) af te dwingen. Tijdens de rechtszittingen vermeldde KNSF onder meer dat de intentieverklaring mede tot stand zou zijn gekomen op basis van een 'Open Begroting' die door het 'gerenommeerde bureau' Oranjewoud beoordeeld werd, maar KNSF zei daar niet bij dat Oranjewoud deze begroting naar de prullenbak verwees. De rechter besliste dat de intentieverklaringen nageleefd worden als 46 ha (van de 70 ha) voor woningbouw bestemd wordt. De gemeente leefde deze uitspraak na.

De Dubieuze Schadeclaim

In 2008, halverwege het ontwikkelen van het ontwerpbestemmingsplan voor het KNSF-terrein zegde de heer Visser zijn medewerking op omdat Muiden niet volledig aan zijn eisen wilde voldoen. Op basis van een bij vonnis door de rechter vastgestelde periode van 26 maanden waarin de gemeente het ontwikkelen van het bestemmingsplan zou hebben vertraagd, diende de heer Visser een bizarre en nauwelijks onderbouwde schadeclaim in van 376 miljoen euro wegens vertragingsschade. Deze claim zou gebaseerd zijn op de brief d.d. 28 oktober 2003 van Bouwfonds Ontwikkeling B.V. waarin aan het KNSF terrein een wonderbaarlijke waarde werd toegekend van "tussen de 245 miljoen en 345 miljoen euro". Deze waarde berust kennelijk op afspraken tussen het Bouwfonds en de KNSF. De zakenpartners van de heer Visser, die werkzaam waren bij zowel het bouwfonds als bij de door KNSF in het leven geroepen onderneming, die het Kruitfabriekterrein in Ouderkerk aan de Amstel ontwikkelde, werden, evenals gedeputeerde Hooijmaijers in een andere zaak, wegens fraude tot langdurige gevangenisstraffen veroordeeld.

- Brief van Bouwfonds aan de KNSF, 28 oktober 2003.
- Inschrijving in Handelsregister van Visser en Jan van Vlijmen cs.

De rol die gedeputeerde Hooijmaijers bij deze gebiedsontwikkeling speelde is in zeer gekuiste vorm te lezen in het rapport "Schoon Schip" van de provincie Noord-Holland. "Ik had hem (Visser dus) wel een paar factuurtjes voor mijn adviezen zullen sturen maar dat is er niet van gekomen" zo verklaarde Hooijmaijers tijdens zijn strafproces.

- Artikel in Financieel Dagblad dd 13 november 2013

Tweede kapvergunning sneuvelt bij rechter

Intussen had de gemeente in december 2010 een kapvergunning verleend, die voor de rechter aangevochten werd door de Stichting Erfgoed Kruitpad. De bestuursrechter begreep ook niet waarom de vergunning eerst niet, en nu wél verleend werd, stelde op 7 december 2011 de Stichting in een bodemprocedure in het gelijk. Tijdens het proces kwam vertelde de advocaat van de KNSF dat de eerste kapvergunning (mede) was aangevraagd om het kruitbos bouwrijp te maken.

De gemeenteraadsverkiezing van 2010 en het "geval Methorst"

Bij de uitgestelde gemeenteraadsverkiezingen van 24 november 2010 eindigden de 'pro-KNSF' partijen CDA en D66 ieder op drie zetels, de PvdA ook, en de verdeelde VVD op vier zetels.

Het zag er naar uit dat de VVD met CDA/D66 een coalitie wilde vormen, totdat bekend werd dat directeur Holzhaus van KNSF-Vastgoed al jarenlang het bedrijf van

de CDA-fractievoorzitter Methorst bijstond en de fractievoorzitter van D66 daarvan wist. Ook bleek de heer Holzhaus in februari 2010 250.000 euro in het noodlijdende bedrijf van de heer Methorst geïnvesteerd te hebben. De heer Methorst was tot na de verkiezingen "vergeten" dat te melden. Toen keerde zich de VVD van het CDA/D66 af, en sloot een coalitie met de PvdA.

Er volgde een 'integriteitsonderzoek' waar CDA-burgemeester De Pater stevig de regie in had. Het 65.000 euro kostende onderzoek leverde minder op dan wat we allang wisten. De onderzoekers trokken de conclusie dat de heer Methorst weliswaar de schijn van belangenverstrengeling had gewekt, maar niet bewezen kon worden dat hij zich verrijkt had. Maar naar die bewijzen was ook niet doorgezocht. Het CDA interpreteerde dat als dat bewezen was dat hij zich niet verrijkt had, en dat er helemaal niets aan de hand was. Daarnaast uitte het CDA menig (juridisch getint) dreigement aan het adres van degenen die van mening waren dat de heer Methorst zo echt niet functioneren kon.

Een opponent van de heer Methorst, de heer Vlaanderen, fractievoorzitter VVD, kwam uitgebreid in de rapportage ter sprake. Hij had een burger geadviseerd in een zaak met betrekking tot de WOZ-waarde van zijn huis. Dat mag, maar het onderzoeksrapport gaf een zeer strikte, ongebruikelijke interpretatie aan artikel 15 uit de gemeentewet, waarin staat dat een raadslid "niet werkzaam" mag zijn in een zaak tegen de gemeente. Vlaanderen was echter niet "werkzaam" maar verleende zijn advies pro-deo en had geen zakelijk belang. Desondanks werd deze zaak breed uitgemeten. En zo verwerd de zaak Methorst tot de zaak Vlaanderen, een kennelijke en veelgebruikte afleidingsmanoeuvre.

Het "geval Methorst" is kenmerkend voor de Muidense politieke cultuur, de verzielde verhoudingen en de invloed van KNSF daarop.

Burgemeester neemt ontslag, Remkes benoemt krachtige politica

Het boterde niet tussen burgemeester Worm en de wethouders Waanders en Winnubst. De burgemeester trad eigenzinnig op, in het bijzonder in dossiers die in de portefeuille van wethouder Winnubst hoorde. Toen de situatie de zomer van 2010 onhoudbaar werd, nam mevrouw Worm ontslag.

De CvK Johan Remkes (de eerdere staatssecretaris op VROM) begreep dat het zo niet langer kon. Hij benoemde in september 2010 een krachtige politica die hij uit Den Haag kende, Marleen de Pater, tot waarnemend burgemeester, met als opdracht om hoe dan ook de affaire met de KNSF op te lossen. Zij trad daar voortvarend in op. Marleen de Pater werd in 2015 ongeneeslijk ziek. Zij hechte eraan om op haar 65-ste verjaardag op 19 november 2015 de raadsvergadering waarin het bestemmingsplan "de Krijgsman" werd vastgesteld te leiden. Tegen Johan Remkes had zij gezegd dat het immers nog kon "misgaan". Kort daarna overleed zij.

Ontslag wethouder

Op 28 oktober 2011 is wethouder Winnubst (PvdA) door de raad ontslagen, zonder opgave van redenen. De initiatiefnemer van de motie van ontslag, D66, maakte echter in een volgende motie duidelijk dat zij hiermee de weg voor een CDA/D66/VVD coalitie wil vrijmaken, die wel even de "onderhandelingen" met KNSF zou vlottrekken. De wethouder werd gesteund door een raadsmeerderheid van PvdA en VVD. De afvallige VVD-er Ben Hagens steunde echter de motie van ontslag. Jan Hylkema (PvdA) kon de motie niet anders dan als een wraakoefening zien. "*Om persoonlijke reden wordt door de partijen die de gemeenschap 65.000 euro kostten wegens een waardeloos onderzoek naar hun strapatsen (CDA, en ook D66, die immers jarenlang op de hoogte was) een wethouder de wacht aangezegd die de afgelopen jaren uitmuntend functioneerde.*"

De Commissie "Schoon Schip".

In 2012 werd via "Schoon Schip", het eigen onderzoek van de Provincie Noord-Holland naar onder meer het strafbaar bestuurlijk handelen van gedeputeerde Hooijmaijers, duidelijk dat begin 2005 het door de provincie bestelde rapport van AKRO Consult door Gedeputeerde Staten geheim was gehouden. Naar aanleiding van het rapport van de Commissie Schoon Schip werd duidelijk dat de KNSF aan de gedeputeerde Hooijmaijers had gevraagd om Muiden de controle over het KNSF-terrein te ontnemen met een "inpassingsplan". Deloitte deed onderzoek naar de haalbaarheid van dat plan, en raadde het af, omdat Muiden zich keurig aan de regels en afspraken hield.

Ook bleek de bemiddelaar Cor Mul, die gedeputeerde Ton Hooijmaijers had ingeschakeld, een zakenvriendje van hem te zijn, die zich volkomen aan de kant van KNSF opstelde.

Naar aanleiding van het onderzoek van de commissie "Schoon Schip" werden de volgende documenten openbaar gemaakt:

- Rapport Schoon Schip, 31 oktober 2012
- Brief van GS aan KNSF over bemiddelingspoging, 8 februari 2010
- Rapport bemiddelaar Cor Mul, december 2009
- Verslag van overleg volgend op bemiddelingspoging, januari 2010
- Brief van GS aan burgemeester van Muiden over aanbod juridisch advies, 8 februari 2010
- Brief van GS aan PS over vervolgstappen, 19 januari 2010
- Brief van GS aan PS over inpassingsplan, 26 mei 2009
- Verzoek om inpassingsplan aan Provincie door KNSF, 27 februari 2009
- Toetsingsrapportage contra-expertise vastgoedontwikkeling KNSF-terrein gemeente Muiden (kenmerk 2003-23652) juni 2003 (Oranjewoudrapport)
- Rapport Akro consult (kenmerk 2004-46389) over strategiebepaling Bloemendalerpolder KNSF-terrein, 21 oktober 2004
- Besluit van GS (kenmerk 2004-46389) over het KNSF-terrein, inclusief bijbehorende stukken en besluitvorming (geheimhouding van dit rapport), 26 oktober 2004
- Bezwaar tegen openbaarmaking AKRO-rapportage door KNSF Vastgoed II BV., 15 maart 2005.
- Besluit 2. uit de geheime besluitenlijst van GS (kenmerk 2004-46389) over het KNSF-terrein (op verzoek van KNSF besluit tot handhaving van deze geheimhouding), 22 maart 2005
- Besluit 18 uit de besluitenlijst van GS (kenmerk 2005-7569) over het KNSF-terrein (GS besluit het rapport van Capgemini te beschouwen als een bevestiging van haar standpunt), 22 februari 2005
- Voorstel tot vestiging voorkeursrecht Provincie in Bloemendalerpolder, 29 februari 2009
- Brief van KNSF, vraagt Provincie om inpassingsplan, 8 januari 2009
- Verkenning inpassingsplan door Deloitte, 31 maart 2009
- Brief aan KNSF: Provincie weigert inpassingsplan, 29 mei 2009
- Brief van KNSF: Verzet tegen weigering inpassingsplan, 11 juni 2009

Het PARK-rapport

In 2009 schreef de adviseur Ruimtelijke Ordening van de provincie Noord Holland een rapport waarin aangetoond werd dat er op het KNSF terrein binnen het, ook thans nog vigerende Provinciale beleid feitelijk niet meer dan 600 woningen gebouwd zouden kunnen worden.

In 2010 besloten Gedeputeerde Staten dit zogeheten PARK-rapport (dd. 15 september 2009) geheim te houden.

Dankzij de openheid die het gevolg was van de werkzaamheden van de commissie "Schoon Schip" werd dit rapport op 21 december 2012 aan de gemeenteraad overhandigd.

- Publicatie Provinciaal Adviseur Ruimte (PARK-rapport) mbt. KNSF-terrein, 15 september 2009

Twee wethouders "van buiten" moeten oplossing brengen

Intussen waren de informateurs Elbert Roest (D66) en Riens Meijer (VVD) aan het werk gegaan om een college te helpen formeren, en een college programma op te stellen. Kandidaten uit Muiden werden ongeschikt of te licht bevonden.

Hoe ongeschikt of te licht blijkt uit de vraag van de wethouders Van Etten en Timmerman aan de informateurs of zij wel even de kwestie met de KNSF wilden regelen.

Vera van Etten wilde de regie niet bij het college maar bij de formateurs leggen. Nadat zij ook nog buiten haar boekje was gegaan inzake afspraken over de Volkstuinen met de KNSF koos wethouder Van Etten eieren voor haar geld en nam na de raadsvergadering van 22 december 2011 ontslag.

Informateur Meijer vond dat het wegsturen van Winnubst 'geen schoonheids prijs' verdient. „Ik heb niets aan te merken op die wethouder", aldus Meijer. Op de raadsvergadering van 26 januari 2012 werd een college geformeerd met twee wethouders "van buiten" - de heren Rob Meerhof (PvdA) en Wimar Jaeger (D66). Wethouder Henny Timmerman (VVD) bleef aan. Dat college kreeg de opdracht van de gemeenteraad een voor Muiden aanvaardbaar bestemmingsplan te ontwikkelen.

Hozeer de handige zakenman Visser met de wethouders Jaeger en Meerhof amicaal en onzakelijk omging blijkt uit een mail naar aanleiding van de conclusies cd Commissie "Schoon Schip" van Visser ("*Beste Wimar en Rob*") waarin Wimar en Rob aangespoord worden om "*Muiden boevenbende vrij te maken dan wel te houden.*" Eén van de "*boeven*", de eerdere wethouder Winnubst, kon het niet nalaten hierop te reageren.

- Mail van Visser aan Jaeger en Meerhof, 5 november 2012
- Mail van Winnubst aan Jaeger en Meerhof, 8 november 2012

De intentieverklaring biedt uitweg

In de intentieverklaring die KNSF met de Provincie heeft is opgenomen dat Gedeputeerde Staten zich het recht voorbehouden hun zienswijzen en handelen te veranderen, naar aanleiding van voortschrijdend inzicht met betrekking tot het algemeen belang en belangen van derden en dat Gedeputeerde Staten noch de Provincie Noord-Holland op welke wijze dan ook aansprakelijk zijn jegens KNSF voor kosten of schade welke samenhangen met of voortvloeien uit hetgeen in dit artikel is bepaald (artikel 4).

Met wat er tot 2012 gebeurd was, levert dat een waterdichte mogelijkheid om de plannen aan te passen, zeker indien de Provincie, wegens falen van de gemeente in dit dossier, de regie overneemt.

Dit aspect kwam uiteraard bij de informatie aan de orde.

CvK Johan Remkes had er echter geen oren naar.

Het proces om tot een bestemmingsplan te komen bleef tot 2013 in een impasse.

De schadeclaim geëvalueerd.

De schadeclaim van 376 miljoen euro zou ter toetsing worden voorgelegd aan de rechter. En de somberste inschatting van juridisch deskundigen en het

advocatenkantoor dat de gemeente Muiden bij stond, Boekel Advocaten, was dat Muiden mogelijk zou kunnen worden veroordeeld tot betaling van 3 miljoen euro wegens vertragingsschade, maar zeer waarschijnlijk zou worden vrijgesproken.

Het volgende citaat is afkomstig uit het persbericht d.d. 1 juni 2012 van de gemeente Muiden: "Twee door de gemeente geraadpleegde deskundigen bevestigen de argumentatie van de gemeente en vellen een vernietigend oordeel over de claim van de KNSF. Zo stelt emeritus hoogleraar Vastgoedkunde Prof. Drs. P.P. Kohnstamm "Er is geen sprake van schade door toedoen van het college (2006-2010, red.), maar los daarvan is deze claim absurd hoog. Nog nooit is er in Nederland in de vastgoedsector een dergelijk bedrag geëist. De onderbouwing van de schadeclaim kan een professionele toets niet doorstaan." Ook de conclusie van hoogleraar Prof. Dr. J. van Dinteren, gerenommeerd deskundige op het vlak van gebiedsontwikkeling is niet mis te verstaan. Hij concludeert dat de KNSF tot op de dag van vandaag niet zou kunnen hebben beginnen met bouwen en stelt "dat door de KNSF aan alle faalfactoren wordt voldaan", dat er door de KNSF "geen onderzoek is gedaan naar de kwantitatieve en kwalitatieve behoefte aan woningen", en dat er sprake is van "slechte timing" en van onvoldoende commitment vanuit de bevolking" en "dat het probleem ligt bij KNSF vastgoed". De beide rapporten zijn door de gemeente weliswaar niet gepubliceerd, maar belangstellenden konden ze wel doornemen op het gemeentehuis

Het college had er toen blijkbaar alle vertrouwen in dat een gang naar de rechter inzake de schadeclaim noodzakelijk en succesvol zou kunnen zijn.

De Volkstuinen

Een strook land aan de dijkvoet, eigendom van het Hoogheemraadschap AGV, grenzend aan het KNSF-terrein werd sinds mensenheugenis verhuurd aan de Kruitfabriek. Het terrein was ingericht als volkstuinen, eerst voor hun werknemers, maar later voor alle Muiers. De bevolking hecht zeer aan de tuinen. Toen de KNSF eigenaar werd van de Kruitfabriek ging het huurcontract over op de KNSF. Op 30 juni 2003 heeft de volkstuintvereniging een verzoek gedaan aan het bestuur van AGV om het gebied van de volkstuinen te mogen kopen van AGV omdat de sluiting van de Springstoffenfabriek KNSF op handen was. Dat verzoek, eventueel om het terrein direct te huren, werd op 18 september 2008 herhaald. AGV had daar wel oren naar en verzocht de KNSF vrijwillig de huurovereenkomst te beëindigen.

De KNSF was daar mordicus tegen en stelde op 17 januari 2011 AGV aansprakelijk voor schade die ontstaat door beëindiging huurovereenkomst "*door het verliezen van grip op de gronden*", en herhaalt dat op 17 oktober 2011: "*Indien KNSF geen grip meer heeft op dit terrein zal hier ongetwijfeld schade uit voorkomen, daar direct naast dit terrein een villawijk is gepland*". KNSF wilde de volkstuinen inlijven in haar ontwikkeling.

AGV liet weten dat de gronden niet aan een private partij vervreemd mochten worden: op 30 januari 2014 stelde AGV een koopovereenkomst op met een doorverkoopverbod, en herriep dat verbod op 3 februari 2014. De gronden, groot 4,8 hectare, werden op 11 april 2014 aan de gemeente geleverd voor 130.829 euro, en deels doorverkocht aan de KNSF voor het zelfde bedrag. De waarde van de door de KNSF verworven gronden is enkele miljoenen euro's.

- Tijdslijn grondverkoop AGV/Muiden/KNSF
- Nota van DB hoogheemraadschap aan AB inzake grondverkoop
- Briefwisseling AGV-Muiden over Volkstuinen

De Vaststellingsovereenkomst (VOK)

Onder zware druk van de Provincie, die geen belemmeringen wilde voor de door hun ingezette fusie van Muiden met Naarden en Bussum, en de 'schadeclaim', werd in 2013 in het diepste geheim aan een "oplossing" gewerkt. Muiden stapte niet naar de

rechter inzake de schadeclaim omdat hun juridische adviseur Boekel advocaten, wel 95% maar geen 100% ! garantie op de uitslag van het proces wilde geven, zoals wij uit de eerste hand vernamen. In november 2013 werd met uitbundigheid door het college van B&W bekend gemaakt dat ze "eruit waren" en dat er een VaststellingsOvereenkomst (VOK) gesloten was waarin de afspraken tussen de gemeente Muiden en KNSF vastgoed II B.V. waren vastgelegd. Raads- en Commissieleden werden in staat gesteld de VOK onder strikte geheimhouding te lezen. De burgers konden later alleen met veel moeite een versie inzien waarin onder meer vrijwel alle financiële arrangementen en grondtransacties waren verwijderd, een nadrukkelijke eis van de heer Visser.

Uit deze hele gang van zaken blijkt dat gekozen en benoemde bestuurders er meer aan hechten de grondeigenaar op oneigenlijke gronden te verrijken dan aan een correct en democratisch proces. De PvdA brak met wethouder Meerhof wegens verraad aan de uitgangspunten van deze partij. De wethouder ging door als wethouder voor alle partijen, behalve de zijne.

Ondanks luide protesten vanuit de bevolking nam de raad begin 2014 in meerderheid het besluit akkoord te gaan met de VOK. Raadsleden waren in de waan gebracht dat de zaak daarmee zou zijn opgelost en de schadeclaim van tafel zou zijn. Niets is minder waar, en de schadeclaim gaat pas van tafel als er voor 1 januari 2016 een onherroepelijk bestemmingsplan ligt overeenkomstig het Ambitiedocument. Daarmee wordt er maximale druk op de gemeente Muiden uitgeoefend om van "medewerking" en "maximale inspanningsverplichting" verzekerd te zijn. Hierdoor was een onafhankelijke en bij wet bepaalde zorgvuldige afweging van belangen in het kader van het bestemmingsplan door de gemeenteraad ook nu weer niet mogelijk.

De CvK Johan Remkes beloofde Rob Meerhof met een burgemeesterspost.

Muiden steunt de KNSF met tientallen miljoenen

Bij de totstandkoming van het bestemmingsplan is sprake van een omvangrijke financiële bijdrage van de gemeente Muiden. Gezien het vertrouwelijke karakter van de financiële details in de VOK zijn deze slechts ten dele bekend. De minimale omvang is echter bekend uit een verzoek om staatssteun aan minister Plasterk: 29 miljoen euro. Daarbij komen ook nog de bedragen die de KNSF schuldig was aan de gemeente Muiden, maar weigerde te betalen:
Plankosten, die de KNSF zou vergoeden: 1 miljoen
Kwijtschelding achterstallige OZB: 1,8 miljoen
Kwijtschelden deel toekomstige OZB: 0,25 miljoen jaarlijks

Muiden is door de financiële arrangementen in de VOK een artikel 12 gemeente geworden en heeft in dat kader meer dan 10 miljoen euro (gevraagd was 29 miljoen) uit het gemeentefonds ontvangen. De resterende 19 miljoen euro mag de nieuwe gemeente Gooise Meren oplossen. Om de fusie toch te laten doorgaan zijn er schimmige toezeggingen gedaan. Wat we uit de cijfers aflezen is dat de gemeente voor vele miljoenen het openbaar gebied heeft gekocht, waarvan nog niet bekend is hoe groot het is en waar het ligt. Een taxatie kan derhalve niet gedaan zijn. De gemeente betaalt de ontsluitingsweg naar de A1 en mogelijk de bruggen terwijl er geen exploitatieplan is.

In de VOK staat te lezen dat door deskundigen is vastgesteld dat hier geen sprake is van staatssteun. De Europese Gemeenschap heeft dit echter nog niet vastgesteld.

- De brief van Muiden aan Minister Plasterk met het verzoek om staatssteun, 26 maart 2014

Doorsluizen van de vergoeding van Rijkswaterstaat.

Naast deze vermeende Staatssteun had burgemeester de Pater nog een cadeautje in petto. Haar collega Joyce Sylvester had van Rijkswaterstaat gedaan gekregen dat de gemeenten Naarden en Muiden 4 miljoen euro mochten verdelen om de schade aan de Naardertrekvaart, veroorzaakt door de werkzaamheden aan de A1, te compenseren. De burgemeesters van Naarden en Muiden vormen samen het "College van Commissarissen van de Trekvaart". Mevrouw Sylvester had de bijdrage van Rijkswaterstaat trots aan de gemeenteraad verteld. Mevrouw de Pater had dit verzwegen, met de bedoeling de twee miljoen aan de KNSF te schenken. In het raadsvoorstel hierover (onderwerp van discussie was of de Raad hierover gaat) staat: *“Er is vastgesteld dat de Commissie voor de Trekvaarten Rijkswaterstaat heeft toegezegd om het Muidense deel van de schadecompensatie te besteden aan verbetering van de aansluiting op de A1 in Muiden”*. Die commissie is dus de burgemeester.

- Raadsvoorstel Compensatiebedrag Trekvaarten, 12 mei 2015

Epiloog

Deze korte geschiedenis dient er ook toe duidelijk te maken dat de raad van Muiden gedurende het gehele proces om tot dit bestemmingplan te komen bij voortdoring is gemanipuleerd en onder druk gezet door de grondeigenaar KNSF II B.V. en de Provincie, met name door gedeputeerden Meijdam en Hooijmaijers. Ook het voor de raad van Muiden achterhouden van voor een afgewogen besluitvorming belangrijke stukken, heeft een goede en afgewogen besluitvorming ernstig belemmerd, zo niet onmogelijk gemaakt. Ook in het proces naar de VOK toe is deze druk gebleven en is de raad onjuist voorgelicht door het college. Na het sluiten van de VOK is er geen sprake meer geweest van een besluitvorming op basis van zorgvuldigheid en afweging van belangen.

In het hele proces is het belangrijkste uitgangspunt van de oorspronkelijke Intentie verklaring uit 2003 en de reden waarom er gebouwd zou moeten worden op dit terrein uit het oog verloren: het toestaan van additionele bouw van woningen zodanig dat uit die opbrengst de sanering en het veiligstellen van het KNSF-terrein zou kunnen worden bekostigd.

Nog meer informatie?

Vele honderden artikelen over deze zaak, en vele honderden achtergronddocumenten, en tientallen mediafragmenten vindt u op www.muideninfo.nl onder het kopje "alles over het KNSF-terrein (en Bloemendalerpolder)".